

należy mieć na względzie interes publiczny, użyteczność społeczną oraz potrzeby, jak również związek, jaki łączy właścicieli majątku opuszczonego z celami i zadaniami wnioskodawców.”;

2) art. 37 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 37. Skarb Państwa, względnie gminy miejskie, jak również osoby lub instytucje, wymienione w art. 13, nabywają tytuł własności majątków opuszczonych:

- a) co do nieruchomości — z upływem lat 20,
- b) co do ruchomości — z upływem lat 10, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym wojna została ukończona,
- c) co do dochodów — z upływem lat 5, licząc od końca roku, w którym zostały pobrane.”;

3) art. 38 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 38. Skarb Państwa, względnie gminy miejskie, jak również osoby lub instytucje, wymienione w art. 13, nabywają tytuł własności majątków porzuconych z upływem lat 5, licząc od końca roku

kalendarzowego, w którym wojna ukończona została.”

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Skarbu, Sprawiedliwości, Przemysłu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Apropowizacji i Handlu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

w/z Minister Przemysłu:
Ciszewski

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Szyszko

Minister Apropowizacji i Handlu:
Jerzy Sztachelski

180

U S T A W A

z dnia 23 lipca 1945 r.

o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

Art. 1. Prawo do zasiłków i pomocy służy osobom, pozostałym po uczestnikach ruchu podziemnego lub partyzanckiego, którzy ponieśli śmierć w związku z walką o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

Art. 2. Za osoby, uprawnione do zasiłków i pomocy (art. 1), uważa się:

- a) żonę bez względu na to, czy związek małżeński zawarty był w formie prawem przepisanej,
- b) dzieci ślubne, uprawnione, uznane, przysposobione oraz nieślubne i pasierbów do 18 roku życia, a jeżeli kształcą się w szkołach średnich, wyższych lub zawodowych — do 25 roku życia,
- c) inne osoby niezdolne do pracy, które pozostawały na wyłącznym utrzymaniu uczestnika ruchu podziemnego lub partyzanckiego.

Art. 3. Wyłączone są od korzystania z uprawnień, objętych niniejszą ustawą, osoby skazane prawomocnie po dniu 22 lipca 1944 r. na karę dodatkową utraty praw publicznych lub obywatelskich praw honorowych.

Art. 4. (1) Osobom, wymienionym w art. 2 lit. a), służy prawo do zasiłków w wysokości 60% uposażenia urzędnika państwowego X kategorii służbowej.

(2) Osobom, wymienionym w art. 2 lit. b) i c), służy prawo do zasiłków w wysokości 40%

uposażenia urzędnika państwowego X kategorii służbowej.

(3) Łączna kwota zasiłków przypadających osobom, pozostałym po poszczególnym uczestniku ruchu podziemnego lub partyzanckiego, nie może przekraczać podwójnego uposażenia urzędnika państwowego X kategorii. W tym wypadku osoby, wymienione w art. 2 pkt a) b), mają pierwszeństwo przed innymi członkami rodziny, rodzice zaś — przed innymi osobami, objętymi art. 2 lit. c).

Art. 5. (1) Jeżeli osoba, uprawniona do zasiłków, uzyska środki zapewniające jej egzystencję, prawo do zasiłków zawiesza się na czas posiadania tych środków.

(2) Kwoty, nienależnie pobrane tytułem zasiłków, podlegają zwrotowi bez względu na to, czy miało miejsce świadome wprowadzenie władzy w błąd.

Art. 6. Zasiłki pobierane na zasadzie niniejszej ustawy są wolne od podatków i nie podlegają zajęciu w drodze egzekucji z wyjątkiem ustawowych roszczeń alimentacyjnych na rzecz wstępnych i zstępnych.

Art. 7. Osoby, pozostałe po uczestnikach ruchu podziemnego lub partyzanckiego (art. 2), korzystają z następującej pomocy:

- a) otrzymują zaopatrzenie żywnościowe według norm, przewidzianych dla członków rodzin urzędników państwowych;

- b) służy im prawo pierwszeństwa przy równych kwalifikacjach w przyjmowaniu do pracy, w otrzymywaniu koncesji, przydziałów mieszkaniowych, stypendiów, w przyjmowaniu do zakładów naukowych, burs i zakładów leczniczych;
- c) otrzymują bezpłatną pomoc lekarską na koszt Państwa w ubezpieczalniach społecznych oraz w państwowych i samorządowych zakładach leczniczych;
- d) przy osiedleniu na ziemiach zachodnich — korzystają z wszelkich ulg i udogodnień, jakie służą rodzinom żołnierzy Wojska Polskiego.

Art. 8. (1) Prawo do zasiłków i pomocy w zakresie, przewidzianym niniejszą ustawą, ustala na wniosek komisji kwalifikacyjnych, urzędujących przy powiatowych radach narodowych, wojewódzka komisja kwalifikacyjna, urzędująca przy wojewódzkiej radzie narodowej.

(2) Od orzeczeń wojewódzkiej komisji kwalifikacyjnej służy odwołanie do Głównej Komisji Kwalifikacyjnej, urzędującej przy Krajowej Radzie Narodowej.

(3) Główną Komisję Kwalifikacyjną powoła Prezydium Krajowej Rady Narodowej, które ustali jej skład i tryb postępowania.

Art. 9. Osobom, pozostałym po uczestnikach ruchu podziemnego lub partyzanckiego (art. 2) szczególnie zasłużonych w walkach o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego, Główna Komisja Kwalifikacyjna może przyznać wyższe zasiłki, niż przewidziane w art. 4.

Art. 10. Minister Pracy i Opieki Społecznej ustali w rozporządzeniach, wydanych w po-

rozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej oraz Skarbu tryb postępowania w sprawie o przyznanie uprawnień do zasiłków i pomocy, skład i sposób powołania komisji kwalifikacyjnych, a także terminy ostateczne do zgłaszania uprawnień przez osoby zainteresowane.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej, Skarbu, Zdrowia, Oświaty, Przemysłu oraz Aproprowiacji i Handlu.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski

Marszałek Polski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Zdrowia:

Franciszek Litwin

Minister Oświaty:

Czesław Wycech

w/z Minister Przemysłu:

Ciszewski

Minister Aproprowiacji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

181

U S T A W A

z dnia 23 lipca 1945 r.

o zmianie ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim.

Art. 1. W art. 2 ust. (1) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o zaopatrzeniu inwalidzkim (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 22, poz. 131) — lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w oddziałach lub organizacjach niepodległościowych w toku walk orężnych przeciw państwom zaborczym i nieprzyjacielskim o niepodległość Polski po dniu 1 sierpnia 1914 r. oraz uczestników ruchu podziemnego i partyzanckiego w walce o wyzwolenie Polski w okresie okupacji hitlerowskiej“.

Art. 2. Rodziny uczestników ruchu podziemnego i partyzanckiego korzystają jedynie z uprawnień, przewidzianych w ustawie z dnia 23 lipca 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 180).

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Edmund Giebartowski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Obrony Narodowej:

Michał Żymierski

Marszałek Polski